

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/56/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113200804
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8113200804.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v spore žalobcu: D.. F. F., Z.. XX.XX.XXXX, B. B. Č.. XX, A., v konaní zastúpený JUDr. Petrom Paulinským, advokátom so sídlom Moldava nad Bodvou, Jána Hunyadiho č. 9, proti žalovanej: P. V., Z.. X. XX. XXXX, B. O. XXX, C. Z. V., korešpondenčná adresa P.H..B. K., A., v konaní zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Martin Staroň, advokát so sídlom Hlavná 89, 080 01 Prešov, o zaplatenie 5000 EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 5000 EUR spolu s 8,75 % - ným ročným úrokom z omeškania od 16.10.2012 až do zaplatenia všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, pričom o ich výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu že dňa 10. 01. 2013 sa žalobca domáhal na žalovanej zaplatenia 5000 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 16.10.2012 do zaplatenia zo sumy 5000 EUR a náhrady trov konania.

1.2 Svoju žalobu odôvodnil tým to, že požičal žalovanej dňa 30.03.2012 sumu 5000 EUR. Uviedol, že o tejto skutočnosti svedčí príjmový pokladničný doklad zo dňa 30.03.2012, s ktorým žalovaná potvrdila prevzatie požičanej sumy.

1.3 Vzhľadom na skutočnosť, že termín vrátenia pôžičky nebol dohodnutý, realizoval výzvu na vrátenie poskytnutej pôžičky zo dňa 05.10.2012. Žalobca vyzval žalovanú na vrátenie najneskôr do 15.10. 2012. Žalovaná do dnešného dňa poskytnutú pôžičku nevrátila.

2. Žalobca spolu so žalobou predložil príjmový pokladničný doklad zo dňa 30.03.2012, výzvu na vrátenie poskytnutej pôžičky zo dňa 05.10.2012, poštový podací lístok.

3. Súd vo veci vydal dňa 21.01.2013 platobný rozkaz proti, ktorému podala odpor žalovaná, v tomto uviedla, že disponuje listinnými a svedeckými dôkazmi o tom, že záväzok vo výške 5000 EUR voči žalobcovi neexistuje.

4. Na základe podaného odporu súd vo veci vytýčil pojednávanie dňa 16.05.2013 na, ktorom rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, ktorý bol po podanom odvolaní zo strany žalovanej uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co 158/2013 - 32 zo dňa 28.10. 2013 zrušený s konštatovaním, že napriek aktivite žalovanej vo forme podania kvalifikovaného odporu (aktivita žalovanej sa reálne opäť prejavila až 01.12.2014, kedy súdu oznámila adresu na ktorej si bude preberať zasielané zásielky čl. 72, pritom dňa 23.01.2015 opäť žiadala posielat' zásielky na adresu X..H..B. K., A.) spochybnila nárok žalobcu

a odvolací súd uviedol, že rozsudkom pre zmeškanie došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

5. Súd vo veci opätovne vytýčil termín pojednávania, žalovaná sa ho napriek tomu, že mal súd vykázané doručenie, nezúčastnila, preto opätovne rozhodol rozsudkom proti ktorému žalovaná podala odvolanie, v ktorom uviedla, že dňa 14.04.2015 jej manžel oznámil, že minulý mesiac, a to konkrétne dňa 11.03.2014 sa malo pojednávať vo vyššie uvedenej právnej veci. Vzhľadom na skutočnosť, že mi uvedené predvolanie nebolo riadne a včas doručené a o uvedenom termíne pojednávania sa nedozvedela, mala za to, že pojednávanie, ktoré bolo vykonané v jej neprítomnosti, zasiahlo do jej práv na súdnu ochranu, nakoľko sa postupom konania súdu odňala možnosť konať pred súdom. Uvedené predvolanie nebolo doručené ani jej zástupcovi (v tom čase žiadneho nemala).

6. Odvolací súd konštatoval, že predvolanie na pojednávanie síce bolo prvostupňovým súdom žalovanej doručované, avšak ako vyplýva z odvolania žalovanej, z vyjadrenia jej manžela a z doručky potvrdzujúcej prevzatie zásielky, obsahom ktorej bolo predvolanie na pojednávanie, predmetná písomnosť nebola prevzatá žalovanou, ani osobou oprávnenou prevziať písomnosť adresovanú do vlastných rúk. t.j. nedostala sa do dispozičnej sféry žalovanej. Zásielku určenú do vlastných rúk môže prevziať len adresát písomnosti, resp. osoba, ktorá bola adresátom splnomocnená na preberanie zásielok. Z doručky však nevyplýva, že osoba, ktorá prevzala písomnosť, konala ako splnomocnenec žalovanej. Z uvedených dôvodov doručenie predvolania žalovanej nebolo možné považovať za právne účinné. Preto odvolací súd dospel k záveru, že na postup prvostupňového súdu podľa § 101 ods. 2 O.s.p. neboli splnené podmienky, čím došlo k odňatiu práva žalovanej na prerokovanie veci v jej prítomnosti, ktoré jej garantuje čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Zároveň tým, že prvostupňový súd na pojednávaní vykonal dokazovanie, žalovaná nemala možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť (§ 123 O.s.p.). Uvedeným postupom prvostupňový súd porušil právo žalovanej na súdnu ochranu a odňal jej možnosť konať pred súdom.

7. Súd prvého stupňa po tomto opätovne realizoval nariadenie pojednávania a vyzval strany sporu na (čl. 97) predloženie návrhov na vykonanie dokazovania podľa vtedy platného ust. § 101 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, žalovaná prevzala dané predvolanie aj výzvu dňa 29.04.2016 na poslednej označenej adrese na doručovanie X..H..B. K., XXX XX A..

8. Žalovaná realizovala návrh na odročenie pojednávania, a poukázala na to, že iný súd (OS Košice I. 15C/265/2015) rozhoduje o zrušení platnosti právneho úkonu, ktorého obsahom je aj zmluva. Súčasne navrhla vypočuť v tejto veci jej manžela, Mareka Vicianu, s tým, že tento predloží súdu listinné dôkazy, audiovizuálne záznamy, tiež notársky overené prehlásenia a svedectvá, ktoré poukážu na konanie žalobcu a zdiskreditujú jeho osobu. Žiadala, aby ako svedka vypočuť D.. E. X., ktorý mal preukázať osobné svedectvo z konfrontácie so žalobcom. Zároveň, žiadala odročenie pojednávania, z dôvodu pobytu mimo územia SR. Tomu súd vyhovel a pojednávanie odročil na 29.09.2016, súčasne žalobcu aj žalovanú osobitne poučil listom o ust. § 153 CSP.

9. Žalovaná sa v priebehu konania vyjadrila k veci samej a uviedla, že k uvedenému príjmovému dokladu existuje aj zmluva o pôžičke. Tým, že žalobca úmyselne oprel žalobu len príjmový doklad a zatajil existenciu zmluvy, nemal právo domáhať sa svojho nároku v čase kedy podával žalobu.

10. Žalobca sa na uvedené vyjadril podaním doručeným súdu dňa 27.06.2016 (čl. 104) a potvrdil, že na Okresnom súde Košice I. prebieha pod sp. zn. 15C/265/2015 konanie o zrušení platnosti právneho úkonu. Uviedol, že v tomto spore súd rieši žalobu o zrušení platnosti právneho úkonu - Zmluvy o pôžičke zo dňa 30.05.2012. Touto zmluvou požičal D.. F. F. X.. P. V. sumu 5.000 EUR a to bezúročne s tým, že ich vráti do 36 mesiacov odo dňa podpísania predmetnej zmluvy. Na tunajšom súde sa však vedie spor o druhej poskytnutej pôžičke p. P. V.. Tiež v sume 5.000 EUR (ale na základe príjmového pokladničného dokladu zo dňa 30.03.2012). To znamená, že Jane Vicianovej bolo spolu poskytnutých 10.000 EUR a to 2-krát po 5.000 EUR v rozpätí dvoch mesiacov. Uviedol, že P. V. dňa 05.10.2012 adresoval výzvu na vrátenie prvej pôžičky, a to najneskôr do 15.10.2012, z dôvodu, že pri tejto pôžičke nebol dohodnutý termín jej vrátenia. Ústna dohoda však bola, že to bude krátkodobá pôžička. Poukázal na to, že žalovaná vo svojom odvolaní zo dňa 03.07.2013 voči rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 16.05.2013 uviedla, že : „peniaze som vrátila D.. F. F. ešte v roku 2012 k jeho rukám a preto tento dlh neexistuje“. Teraz však uvádza, že k príjmovému dokladu existuje zmluva o pôžičke, ktorej platnosť

napadla na Okresnom súde Košice I, a tým pádom je to podľa jej názoru prekážkou v konaní pred Okresným súdom Prešov.

11. Podľa Čl. 8 Zákona č. 160/2015 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523%25C8l.8'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Civilného sporového poriadku <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> - (ďalej už len CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>): Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

12. Podľa Čl. 15 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523%25C8l.15'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, 2 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523%25C8l.15'&ucin-k-dni='30.12.9999'>: Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

13. Podľa § 191 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523191'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, 2 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523191'&ucin-k-dni='30.12.9999'>: Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

14. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 154 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523154'&ucin-k-dni='30.12.9999'>: Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

16. Podľa § 186 ods. 2 veta prvá CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>: Súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

17. Podľa § 150 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523150'&ucin-k-dni='30.12.9999'>: Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

18. Podľa § 151 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523151'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, 2 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523151'&ucin-k-dni='30.12.9999'>: Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

19. Súd vo veci po vyššie uvedených úkonoch, pojednával v prítomnosti žalovanej, ktorá sa ho dňa 19.06.2018 zúčastnila a zvolila si aj právne zastúpenie.

20. Žalobca zotrval na podanej žalobe a uviedol, že nárok odôvodňuje tým, že požičal žalovanej dňa 30.03.2012 sumu 5 000 EUR, o tejto skutočnosti svedčí príjmový pokladničný doklad zo dňa 30.03.2012, ktorým žalovaná potvrdila svojím podpisom prevzatie požičanej sumy. Vzhľadom na skutočnosť, že termín vrátenia pôžičky nebol dohodnutý, výzvou na vrátenie poskytnutej pôžičky zo dňa 05.10.2012 žalobca vyzval žalovanú na vrátenie poskytnutej pôžičky najneskôr do 15.10.2012. Do dnešného dňa však k vráteniu pôžičky nedošlo.

21. Žalovaná navrhovala žalobu v celom rozsahu zamietnuť, a to z týchto dôvodov: žalobu považovala za nedôvodnú, pokiaľ ide o skutkový stav, poprela skutkové tvrdenia, že by prevzala peňažnú pôžičku v sume 5000 EUR od žalobcu. Uviedla, že od žalobcu nikdy neprevzala sumu 5000 EUR. Pôžičku v sume 5000 EUR prevzal od žalobcu manžel žalovanej F. V.. Uviedla, že žalobca účelovo zatajil dôkaz zmluvy o pôžičke zo dňa (30.05.2012), pričom v zmysle tejto zmluvy o pôžičke bola dohodnutá lehota na vrátenie pôžičky 36 mesiacov, teda lehota splatnosti pôžičky pripadla na dátum 30.05.2015 a až od 31.05.2015, by bola žalovaná v omeškaní s vrátením pôžičky. Keďže žaloba na tunajší súd bola podaná

dňa 10.01.2013, bola podaná predčasne pred lehotou na vrátenie pôžičky, teda pred splatnosťou danej pohľadávky a preto z toho dôvodu musí byť žaloba zamietnutá.

21.2 Pokiaľ ide o ďalšie skutkové okolnosti, poukázala na to, že jedná sa o tú istú pôžičku, ktorá je uvedená na príjmovom doklade aj keď na príjmovom doklade je uvedený dátum 30.03.2012 a na zmluve o pôžičke dňa 30.05.2012.

21.3 Ďalej uvádzala, že sa pokúšala o zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a Okresný súd Košice rozsudkom č.k. 37C/171/2012-18 zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo medzi F. V. a žalovanou s tým, že toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27.11.2012. Mala za to, že pasívne vecne legitimovaným subjektom je manžel žalovanej, p. F. V..

22. Skutkový stav:

23. Súd mal zistené, že na Okresnom súde Košice I. pod sp. zn. 15C/265/2015 prebieha konanie o zrušenie platnosti právneho úkonu, t. j. zmluvy o pôžičke datovanej dňa 30.05.2012, ktorú podala žalovaná ako žalobkyňa voči žalobcovi ako žalovanému. Okresný súd Košice I. rozhodol tak, že zamietol predmetnú žalobu rozsudok, nie je právoplatný.

24. Súd vo veci vykonal dokazovanie tlačivom „ príjmový pokladničný doklad“, (č.l.sp. 4) kde v časti firma: je uvedená žalovaná identifikovaná menom a priezviskom, v časti prijaté: uvedený žalobca identifikovaný menom, priezviskom a adresou, v časti zmluva je uvedené 5000 EUR, v časti účel: pôžička, v časti vyhotovil a schválil je uvedené priezvisko žalobcu a podpis príjemcu, ktorý je popisom žalovanej (uvedené žalovaná nespochybnila).

25. Žalobca žalovanú vyzval listom zo dňa 05.10.2012 na vrátenie poskytnutej pôžičky výzvou identifikoval: pôžička realizovaná dňa 30.03.2012 vo výške 5000 EUR, tým vyzval žalovanú na okamžité vrátenie poskytnutej pôžičky najneskôr do 15.10.2012 a uviedol číslo účtu. Žalobca k tejto výzve pripol kópiu poštového podacieho hárku, ktorý bol na poštovú prepravu prijatý 08.10.2012, ďalej sú uvedení odosielateľ: žalobca a adresát: žalovaná.

26. Žalovaná súdu predložila žalobu doručенú Okresnému súdu Košice I. dňa 15. 06. 2015 (teda v čase keď už prebiehalo toto konanie č.l.sp. 90) o absolútne na zrušenie platnosti právneho úkonu. Žalovaná v obsahu tejto žaloby uvádzala, že žalobca sa roky poznal s jej manželom F. V., pričom spoločne obchodovali, ona sama žalobcu poznala prostredníctvom manžela. Uviedla, že dňa 31.05.2012 jej manžel ju požiadal, aby prišla niečo podpísať, pričom jej povedal, že neskôr jej vysvetlí o čo ide. Vystúpila z auta zišla k prevádzke žalovaného na ul. E. Č.. XX V. A., kde za prítomnosti žalovaného a manžela viackrát podpísala nejaké dokumenty. Uvádzala, že neprevzala žiadne peniaze a odišla do auta. V predmetnej žalobe uvádzala, že žalovaný aj manžel spolu obchodujú a nevedela, o čo ide, dokument podpísala v dobre viere, že manžel od nej niečo potrebuje. Žiadala, aby bol vykonaný výsluch jej manžela, nakoľko by potvrdil, že on peniaze prevzal. Uviedla, že existujú nahrávky, na ktorých žalobca telefonicky a osobne počas stretnutia potvrdil, že išlo o zábezpeku obchodu, na ktorom sa dohodol s jej manželom a sám žalobca priznal, že k odovzdaniu peňazí jej osobe nikdy nedošlo. Tiež popísal o aký obchod medzi nimi dvoma išlo, nahrávky už počula a jej osoba je spomínaná iba sekundárne ako ručiteľ a bez jej vedomia. Uviedla, že nikdy nemala v úmysle požičať si sumu 5000 EUR od žalovaného (v tomto konaní od žalobcu), žiadne peniaze nikdy od neho neprevzala, ani nežiadala. Predmetnou žalobou žiadala, aby súd zrušil platnosť napadnutej zmluvy o pôžičke zo dňa 30.05.2012, ktorá bola podpísaná žalobcom a žalovanou na tom základe, že ide o neplatný právny úkon.

27. Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvu o pôžičke (čl.105) predmetom, ktorej v čl.I bolo uvedené, že ide a bezúročnú pôžičku na dohodnuté obdobie uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom, ako veritelia uvedený žalobca a ako dlžník žalovaná. Podľa čl. II. predmetom pôžičky boli peňažné prostriedky vo výške 5000 EUR s dobou trvania pôžičky 36 mesiacov odo dňa podpísania zmluvy. Podľa čl. III. zmluvné strany sa dohodli, že veriteľ dal do rúk dlžníka 5000 EUR pri podpise zmluvy a dlžník je povinný vrátiť 5000 EUR do konca dokonca trvania zmluvy. Podľa čl. IV. bolo uvedené, že práva a povinnosti v tejto zmluve neupravené sa riadia príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a inými právnymi predpismi platnými na území Slovenskej republiky. V závere zmluvy bolo uvedené, že účastníci zmluvy prehlasujú, že súhlasia s jej obsahom, že bola spísaná na základe pravdivých údajov, ich slobodnej

vôle, nebola dojednaná v tiesni za inak nevýhodných podmienok a, že im nie sú v dobe podpisu zmluvy známe okolnosti, ktoré by mohli obmedziť jej obsah a účinnosť. Na dôkaz toho pripájajú svoje podpisy. Zmluva je datovaná dňom 30. 5. 2012 podpísaná žalobcom a žalovanou. Žalovaná na predmetnej zmluve nespochybňovala, že ide o jej podpis.

28. Žalobca súdu predložil aj svoje vyjadrenie, ktoré predložil vo veci vedenej pod sp.zn. 15C165/2015 na Okresnom súde Košice I. dňa 12.02.2016 v ktorom uviedol, že tvrdenia uvedené v žalobe zo strany žalobkyne (v tejto právnej veci žalovanej) nie sú pravdivé. Poukázal na to, že Okresnému súdu Košice I. chce dať do pozornosti zmluvu o pôžičke, ktorá bola podpísaná dňa 30.05.2012, pričom doba trvania pôžičky bola uvedená 36 mesiacov odo dňa podpisania predmetnej zmluvy, t. j. k vráteniu poskytnutej pôžičky v zmysle tejto zmluvy malo dôjsť dňa 30. 05. 2015. Poukázal na to, že prvé problémy ohľadom tejto zmluvy zo strany žalovanej vznikli až potom, čo uplynul termín na vrátenie poskytnutej bezúročnej pôžičky, pričom žalobca do dnešného dňa nijakým spôsobom žalovanú nevyzval na jej vrátenie, nakoľko mal za to, že k jej vráteniu má dôjsť až 30.05.2015. Poukázal na to, že zmluva na základe, ktorej bola požičaná suma 5000 EUR bola pripravená zo strany žalobkyne. Uviedol, že si zmluvu prečítal a na znak súhlasu s jej znením ju aj podpísal zároveň z jeho strany došlo k odovzdaniu finančnej hotovosti vo výške 5000 EUR. Uviedol, že je pravdou, že pri podpísaní zmluvy o pôžičke ako aj pri odovzdávaní v hotovosti bol prítomný manžel žalobkyne. Ako potom s odovzdanou finančnou hotovosťou žalobkyňa naložila, či ich použila sama alebo spoločne mu nebolo známe. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovanej, že ona si nemala v úmysle požičať peniaze a, že žiadne peniaze neprevzala a nedisponovala nimi považoval za zavádzajúce. Potvrdil, že k odovzdaniu hotovosti došlo v prevádzke žalobcu J. Z. R.. E. V. A. a to za osobnej prítomnosti jeho brata a to D.. F. F.. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej, že nevedela čo podpisuje uviedol, že zmluvu so sebou priniesla ona, spolu so svojim manželom. Predmetná zmluva je krátka - jedna strana a nie je to obsahovo žiaden zložitý dokument, pričom o akú zmluvu sa jedná vyplýva priamo z jej názvu, ktorý bol vyznačený hrubými, veľkými a neprehliadnuteľnými písmenami, keďže sa jedná o jednostranný dokument jej vlastnoručný podpis sa nachádzal na strane, kde sa nachádzal celý obsah zmluvy. Tvrdenia žalovanej považoval za absolútne absurdné. Poukázal na to, že podľa jeho názoru zo strany žalovanej v konanie je smerované k tomu, aby došlo k zmareniu uspokojenia pohľadávky žalobcu a prenesenie zodpovednosti na jej manžela, ktorý má za sebou už osobný bankrot a z toho dôvodu, by bolo vymoženie pohľadávky oveľa náročnejšie. Uviedol, že zmluva neodporuje platným a účinným právnym predpisom SR.

29. Podaním doručeným súdu dňa 26.08.2016 žalovaná uviedla, vzhľadom na vyjadrenie žalobcu, že je viac než pravdepodobné, že ak v jednom prípade sa pripraví jasná zmluva o pôžičke s podmienkami pôžičky potom tá istá osoba druhú pôžičku neučiní iba čisto na ústnej dohode len s príjmovým pokladničným dokladom. Žalovaná poukázala na to, že žalobca uplatňuje jednu fiktívnu pôžičku, ktorá bola z jej strany napadnutá na Okresnom súde v Košiciach žalobou o zrušenie neplatnosti právneho úkonu a duplicitne druhú na základe príjmového pokladničného dokladu. Uviedla, že je bežné v účtovnej praxi, že príjmový doklad je spárovaný vždy nejakým účtovným predpisom, napríklad s faktúrou alebo so zmluvou. Mala za to, že samotný príjmový pokladničný doklad nie je účtovným dokladom. Poukázala na to, že žalobca je niekoľkoročný podnikateľ a vysokoškolsky vzdelaný človek a je logické, že by použil zmenku.

30. Súd vo veci vykonal dokazovanie aj vyjadrením Okresného úradu Košice I. zo dňa 21. 05. 2018 v zmysle, ktorého bolo súdu oznámené, že vo veci vedenej pod sp.zn. 15C/265/2015 bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 08. 02. 2018, proti ktorému žalobkyňa dňa 16. 03. 2018 podala odvolanie, od 10. 5. 2018 sa nachádza spis na odvolacom súde.

31. Podľa rozsudku Okresného súdu Košice II. bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov F. V. a žalovanej, ktoré vzniklo uzatvorením ich manželstva, predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27. 11. 2012.

32. Vo veci bola vypočutá žalovaná P. V. a uviedla, že žalobcu spoznala cez manžela, s manželom pracovali v rovnakej oblasti, v tlačiarstve, bola medzi nimi rivalita, ale aj navzájom si predávali stroje a v pracovnej oblasti sa stretávali. Žalobcu v podstate ani nepoznala. Následne, nepotrebovala ani žiadne finančné prostriedky si požičiavať od žalobcu, ani vôbec nikdy žiadne finančné prostriedky nepotrebovala. Pokiaľ ide o celú vec, pamätala si, že raz išli na E. R. V. A. do firmy žalobcu, zavolať ju tam manžel, stretla sa s nimi už na schodoch, na schodišti, jej dali podpísať dva papiere, a to zmluvu

o pôžičke, ako aj príjmový pokladničný doklad. Ďalej uviedla, že: „Následne až vo veci vedenej na súde v Košiciach, pamätám si, že ešte vtedy povedal F., teda žalobca, že určite dokonca júna tieto obidve listiny roztrhá. Následne až v súvislosti teda s konaním na súde v Košiciach sme si všimli, že boli uvedené rozličné dátumy na zmluve o pôžičke a na príjmovom pokladničnom doklade, kde to aj potvrdil žalobca, že úmyselne uviedol rozličné dátumy. Následne manžel potvrdil, že úmyselne boli tieto dva dátumy rozdielne a aj úmyselne daná splatnosť až 36 mesiacov. Ja som, ani Martin, nečítali túto zmluvu.“ Zmluvu pripravoval jej manžel, a príjmový pokladničný doklad vypisoval niekto iný, nie je to jej písmo ani písmo manžela. Uviedla, že ide o tú istú a jednu sumu uvádzanú na zmluve o pôžičke, aj príjmovom pokladničnom doklade, ku každej zmluve alebo k príjmovému pokladničnému dokladu, musí byť buď faktúra alebo zmluva. Z toho vyplýva, že určite ide o totožnú sumu. Potvrdila, že všetky listiny, ktoré boli predložené do tohto spisu, vyjadrenia, písal manžel, on jej to dával podpisovať, ona sa stále pýtala, či je vec vyriešená a on jej povedal, že je to vyriešené, potom, že už je to všetko v poriadku, aj on napísal, že už došlo k vráteniu tejto sumy. On následne riešil vec tak, aby im boli zasielané poštové zásielky na P.O.BOX tak, aby mal kontrolu nad všetkými zásielkami, ona veľakrát nevedela o tom, že sú jej doručované nejaké zásielky, nielen v tejto veci, ale aj v iných súdnych veciach. Uviedla, že aj vo veci vedenej na súde v Košiciach návrh pripravil manžel, ona ho len podpisovala, on jej povedal, že takto to vyrieši. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, či prevzala žalovaná dňa 30. 03. 2012 alebo dňa 30.05.2012 od žalobcu F. F. sumu 5.000 EUR, žalovaná uviedla, že nie. Uviedla, že toho času sa s manželom rozvádza.

33. Bol vypočutý svedok F. V., uviedol, že žalobcu pozná od roku 2004, mali spoločné „kšefty“. Išlo o to, že mal podnikateľskú činnosť pozostávajúcu z kopírovania s adresou na E. Č.. XX - Q.. X.. F. Z. E. Č.. XX. Rôzne si pomáhali, v rôznych oblastiach. Následne to bolo tak, že mali jeden obchod, on oboznámil žalobcu o tejto veci, garantoval mu, že v podstate to určite vyjde. On s tým súhlasil, že sa bude finančne podieľať, avšak len pod tou podmienkou, že žalovaná bude ručiteľ. On vedel, že jeho manželka, podpíše všetko, čo jej predloží. Preto pripravil zmluvu o pôžičke, potom išiel za žalobcom následne išiel pre manželku do auta, na schodoch na E. Č.. XX „v podstate“ to podpísala a odišla naspäť do auta, on prevzal hotovosť 5000 EUR. Bol v tomto obchode sprostredkovateľ, hneď s tými peniazmi utekal za človekom, ktorému boli určené, išlo o neoficiálny obchod. Uviedol, že to celé tak urobil, pretože chcel úmyselne, aby to manželka, podpísala, aby sa na nič nepýtala, aby prišla, podpísala, peniaze zobral on. Potvrdil, že pripravil zmluvu o pôžičke a žalobca trval na tom, aby bol k tomu aj príjmový pokladničný doklad. Celé sa to udialo naraz, v jednom reálnom čase, teda zmluva o pôžičke a aj podpis príjmového pokladničného dokladu. Na rozdiel v dátumoch prišli až neskôr.

33.2 Svedok uviedol, že poskytnutá bola jedna pôžička a v podstate to ani pôžička nebola, išlo o transakciu. To len žalobca trval na tom, aby to formálne bolo ako pôžička jeho manželky, aby to bolo kryté a aby to bolo ručenie. Potvrdil, že zmluvu pripravil on a uviedol v zmluve lehotu splatnosti, 36 mesiacov. Žalobca komunikoval celý čas o vrátení pôžičky s ním. Svedok uviedol, že bol konateľom viacerých subjektov, ktoré sme mali aj s manželkou, aj iné tretie osoby boli konateľmi viacerých spoločností, on vstúpil do konkurzu v roku 2012, žalobca o tom vedel, preto aj žiadal, aby bola ručiteľka manželka.

33.3 Svedok tiež uviedol, pokiaľ ide o zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva, že boli podané dva návrhy na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva, tiež vyhlásením konkurzu sa zrušuje bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, boli podané dva návrhy, jeden nebol akceptovaný pre nejaké pochybenie v náležitostiach, druhý bol akceptovaný a o týchto okolnostiach žalobca vedel. Svedok tvrdil, že z tejto transakcie peniaze žalobcovi vrátené už boli. Uskutočnilo sa to na stretnutí za prítomnosti tretej osoby, kedy prebiehal ďalší obchod a tiež nejaký zápočet. Povedali si, že týmto je to vyrovnané a podali si ruky. Pokiaľ ide o preukázanie, existuje len táto tretia osoba. Prítomný bol p. D.. X., bolo to niekde na sídlisku, v septembri minulý rok.

33.4 Na otázku právneho zástupcu žalobcu, aby sa vyjadril svedok vo vzťahu k rozporom, keďže v odpore, ktoré sa nachádza v spise, bolo uvedené že už bola pôžička vrátená, a že bola vrátená zo strany žalovanej, teda manželky svedka, následne potom svedok uvádzal, že došlo k vráteniu v septembri 2017 za prítomnosti p. D.. X. a tiež bolo uvedené, že došlo k nejakému započítaniu v lete v roku 2013, svedok vo veci uviedol: „V podstate ide, zo začiatku išlo o to, že išlo o natiahnutie času, v konečnom dôsledku predmetom konania je vrátenie pôžičky, ktorá poskytnutá v skutočnosti nebola“.

34. Žalobca vo veci vypovedal a uviedol, svedok p. V. uvádzal samé klamstvá alebo prevažne klamstvá. Uviedol, že išlo o dve rôzne pôžičky, nie o jednu pôžičku, ako sa žalovaná strana snaží súd presvedčiť. Uviedol, že p. V. s manželkou, žalovanou, vždy chodili spolu. Predmetný príjmový pokladničný doklad sa vypisoval v tom čase, keď boli spolu pri mne. Uviedol, že k pôžičke došlo v jeho kancelárii, nie na schodoch v roku 2012, a už v roku 2013 bola podaná žaloba v tejto právnej veci.

34.1 Žalobca poukázal na to, že žalovaná najprv tvrdila, že vôbec nikdy nedošlo k pôžičke, potom, že požičala si inú, potom že vrátila a teraz to už nie je pôžička a pritom na Okresnom súde v Košiciach povedala, že si požičala 10.000 EUR.

34.2 Žalobca uviedol, že so žalovanou a s p. V., mali kamarátsky vzťah. Na jednej ulici prevádzkovali podobné služby, kopírovacie služby. Skamarátili sa, nikdy nemali problém, už predtým si p. V. požičiaval peniaze a on nemal problém mu ich požičať a nikdy nebol problém s vrátením. Následne však, pokiaľ ide o pokladničný doklad, došlo k jeho vystaveniu z toho dôvodu, že už predchádzajúca pôžička bol problém s vrátením a z dôvodu istoty bol vystavený tento príjmový pokladničný doklad. Uviedol, že prvá pôžička 30.3.2012 bola na to, že žalovaná potrebuje peniaze, a on požičal, nevedel na čo. Pokiaľ o druhú pôžičku z mája, tu išlo o to, že mali zákazníka, ktorý bol nezanedbateľný. Pokiaľ uvádzal svedok p. V., že išlo o akýsi neoficiálny obchod, uvedené nebola celkom pravda, išlo o to, že univerzita mala dostať finančné prostriedky z eurofondov, ktoré nemali byť použité na zárobkovú činnosť. Oni však nechceli, aby o tom vedela univerzita, že za tým sú oni, tak začali vec riešiť tak, aby niekto oficiálne začal vyšetrovať univerzitu z neoprávneného použitia eurofondov, na čo on dal finančné prostriedky pre právnik, ktorý by to riešil, žeby išiel na univerzitu a oznámil, že bude sa vec riešiť. Dal peniaze p. V., resp. oni chodili obidvaja všade spolu a pri prevzatí boli určite dvaja.

34.3 V danom prípade, pokiaľ ide o zmluvu o pôžičke, túto pripravil p. V. Q. X.. V., oni s ňou prišli, on túto zmluvu nepripravoval. Oni vždy chodili spolu, sadli si, on sedel na gauči pri sklenenom stolíku s bratom a oni sedeli obidvaja oproti. Presne už nevedel uviesť, ktorý zobral konkrétne peniaze. Zo začiatku všetko riešil p. V., ešte aj s bývalou priateľkou. Potom, keď sa rozišli, tak v podstate s p. V., vždy sa vyjadroval, že ide o spoločný biznis. Následne došlo k zmenám, že nemohol podpísať objednávku, vypísať faktúru atď., povedal, že on to teda nemôže a takto to bolo a potom bol ten jeho bankrot. Pôžička zo dňa 30.3.2012, bola uzatvorená, v kancelárii spoločnosti J., sedeli na gauči, na stôl boli peniaze položené, v akých bankovkách, už si nepamätal. Prítomný pri tom bol jeho brat, p. V. T. X.. V. Príjmový pokladničný doklad zo dňa 30.3.2012, vypísal na p. V., preto lebo p. V. už mal bankrot. Pokiaľ ide o zmluvu, táto nebola pripravená, že už predtým im požičiaval niekoľkokrát a predchádzajúca pôžička už bola problémová s vrátením, tak tentoraz po prvýkrát vyhotovil príjmový pokladničný doklad. Pokiaľ ide o dojednanie lehoty splatnosti pôžičky, žalobca uviedol, že bolo dojednané vrátenie nie dlhšie, ako dva mesiace. Žalobca uviedol, že pôžičku poskytnutú dňa 30.5.2012, nevymáha, nakoľko doba splatnosti bola 36 mesiacov a celé ho to stojí dosť veľa peňazí.

34.4 Žalobca uviedol, že p. X. prišiel k ním do kancelárie, bol násilný a nátlakový, povedal jednoznačne, že dá nám 2.000 EUR a nech zoberieme žalobu späť. Bol nátlakový, nechápal načo bol zo strany žalovanej poslaný za nimi.

35. Vo veci bol vypočutý svedok Miroslav Mach, brat žalobcu, potvrdil, že p. F. V. vždy chodieval k ním, kupoval veci, následne došlo k tomu, že po predchádzajúcich dojednaniach prišli so žalovanou požičať si peniaze. Za nich jednal brat, žalobca a žalovaná chodili s manželom spolu. Prišli k ním, doniesli nejakú zmluvu, podpísali, zobrali peniaze manželia V.. K pôžičke došlo raz a potom ešte druhýkrát, teda dvakrát. Bolo to u nich v kancelárii, na sedačke, je tam stolík a kreslá, bol tam p. V., P. - X.. V., on a jeho brat. Brat vybral peniaze, položil ich na stôl, oni si ich prepočítali a zobrali peniaze. V minulosti s p. V., vždy s niečím prišiel, na čo v podstate nemal peniaze, vždy prišiel požičať buď papier alebo kopírku, ktoré potom následne však vrátil. Svedok uviedol, že p. V. bol s p. E. X. u nich v kancelárii, prišli však s nátlakovým postojom. Neskôr zistil, že p. X. mal potýčky so zákonom vo vzťahu k nebezpečnému vyhrážaniu. Navrhovali im, aby stiahli túto žalobu, aby sa nejakým spôsobom dohodli. Následne na druhý deň prišiel sám p. X. k nim do kancelárie a začal opäť nátlakovým spôsobom tlačiť na neho, že aby sme sa dohodli, že ak zoberieme žalobu späť, tak nám dajú 2.000 EUR. Presne si nepamätal, či peniaze zobrala P. alebo ich potom podala alebo ich zobral p. V., prepočítal, jednoducho zobrali ich spolu.

36. V konaní bol vypočutý svedok F. A.-B., kamarát žalobcu, ktorý potvrdil pravdivosť návštevy p. X. v kancelárii žalobcu.

29. Z Obchodného vestníka vydaného dňa 29.07.2013 mal súd zistené, že konkurz na dlžníka: F. V. bol vyhlásený uznesením Okresného súdu Košice I. vo veci vedenej pod sp. zn. 26K/19/2013 zo dňa 22.07.2013. Účinky vyhlásenia konkurzu nastali jeho vyhlásením v Obchodnom vestníku.

37. Podľa § 657 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

38. Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

39. Podľa § 488 OZ záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť plniť záväzok.

40. Podľa § 494 OZ z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

41. Podľa § 559 ods.1 OZ s plnením dlh zanikne.

42. Podľa § 559 ods.2 OZ dlh musí byť splnený riadne a včas.

43. Vykonaným dokazovaním sa žalobcovi podľa presvedčenia súdu podarilo preukázať, že dňa 30.03.2012 so žalovanou uzavrel zmluvu o pôžičke v zmysle ust. § 657 až 658 Občianskeho zákonníka.

44. Zmluva o pôžičke môže byť uzavretá dokonca aj ústnou formou, jej pojmovými znakmi je prenechanie veci na voľné nakladanie a to veci druhovo určených, dočasnosť takéhoto právneho vzťahu, dojednanie povinnosti vrátiť veci rovnakého druhu a obvykle aj doba splatnosti jej vrátenia. Najmä pri pôžičke vecí a peňazí odovzdávaných v hotovosti je písomné potvrdenie dlžníka najčastejším a najjednoduchším dôkazom, ktorý si starostlivé zmluvné strany môžu zadovážiť (rovnaký názor zaujal Najvyšší súd ČR v rozhodnutí pod sp. zn. 33Cdo 2547/2011, podobne nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. I. ÚS 2061/08).

45. Súd vo veci vychádzal z toho, že žalobca v konaní preukázal skutočnosť, že odovzdal sumu 5000 EUR žalovanej v prítomnosti jej manžela, resp. obom súčasne a svojho brata F. F., uvedené preukázal aj príjmovým pokladničným dokladom na, ktorom bol na znak prijatia hotovosti podpis žalovanej, ktorý žalovaná nepopierala.

46. Žalovaná svoju obranu založila na tej skutočnosti, že všetko zabezpečoval jej manžel a ona sama len „pribehla a podpísala nejaké papiere“ na schodoch nakoľko ju o to požiadal manžel. Táto skutočnosť bola vyvrátená vykonaným dokazovaním, svedok F. F. zhodne so žalobcom uviedli, že k odovzdaniu finančných prostriedkov a k podpisu z príjmového pokladničného dokladu došlo v kancelárii spoločnosti J. na ulici E. V. A.. Ich výpovede súd podrobil vzájomnému porovnaniu jednak po obsahovej stránke a aj po stránke verbálnych prejavov žalobcu a svedka súd bral zreteľ aj na akcentácie, gestikulácie a mimiky oboch.

47. Pokiaľ ide o výpoveď svedka z manžela žalovanej (respektíve bývalého manžela) F. V. z jeho výpovede bolo evidentné, že má záujem manželke - žalovanej pomôcť v spore vyhrať, nakoľko zrejme cíti určitú vinu, pretože zrejme on bol ten kto peniaze napokon zrejme manželke - žalovanej zobral a použil. Žalovaná sama uvádzala, že niekoľkokrát jej manžel hovoril, že túto záležitosť vybaví, mali teda jednoznačne spoločný záujem na tom, aby žaloba bola zamietnutá.

48. Na svoju obranu predložila dokonca zjavne nehodnoverné písomné svedectvo D.. E. X. (č.l.sp. 192) v ktorom bolo uvedené, že svedok dosvedčuje, že peňažná pôžička vo výške 5000 EUR nebola poskytnutá manželke P. V., T. F. V. na podnikateľské účely a následne, že F. V. túto sumu odniesol P. J. a súčasne čestne prehlásil, že bol svedkom ako F. V. vrátil na Ľ. F. F. sumu 5000 EUR v hotovosti.

49. Súd obsahu písomného svedectva neuveril, nakoľko ani samotná žalovaná ani žiaden zo svedkov neuvádzali, že by o okolnostiach za, ktorých došlo k pôžičke, niečo D.. E. X. mohol vedieť (a už vôbec nie, že by bol prítomný pri jej uzatváraní), ak niečo vedel tak mal len informácie sprostredkované od žalovanej a jej manžela a preto súd neuveril ani tvrdeniu, že bol svedkom toho ako F. V. vrátil finančné prostriedky navyše z ničoho logicky nevyplýva, že by to bolo práve 5000 EUR, ktorých vrátenia sa domáha v tejto právnej veci žalobca na žalovanej (teda vrátenia z pôžičky zo dňa 30. 3. 2012)

50. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že nevedela čo podpísala tu súd poukazuje na ustanovenie § 8 Občianskeho zákonníka v zmysle, ktorého spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (spôsobilosť na právne úkony) vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou, keďže žalovaná v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke bola spôsobilá na právne úkony, resp. opak preukázaný zo strany žalovanej nebol, súd má za to, že vedela zhodnotiť následky svojho konania a navyše ani netvrdila, že by k právnemu úkonu bola donútená násilím alebo nejakým iným nátlakom. Navyše z výsluchu svedkov mal súd preukázané, aj okolnosti ktoré súd hodnotil v neprospech žalovanej a to, že žalovaná spolu s manželom podnikala, spolu vybavovali všetky záležitosti a teda vedela o jeho úmysloch.

51. Je možno pravdou, zo samotného prístupu žalovanej v konaní, že ponechala na manžela, aby sa za ňu vo veci procesne vyjadroval bez riadneho splnomocnenia, taktiež ponechala, aby za ňu preberal zásielky adresované zo strany súdu, žalovaná sa zrejme nechala manipulovať manželom (respektíve bývalým manželom), a zrejme až tak, že bola ochotná uzavrieť pôžičku, resp. požičať si peniaze ktoré následne požičala resp. poskytla manželovi, uvedené ju však nijako nezbavuje povinnosti dlžníka vo vzťahu k veriteľovi - žalobcovi .

52. Tu súd poukazuje na právnu vetu rozhodnutia R 53/2010 aplikovateľnú aj v tomto konaní: Platnosť, či neplatnosť právneho úkonu možno posudzovať len so zreteľom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho urobenia. Znamená to, že právny úkon, ktorý v čase urobenia zodpovedal všetkým zákonným požiadavkám a bol preto platný, sa v dôsledku skutočností, ktoré nastali po jeho vzniku, nemôže dodatočne stať neplatným (a naopak). Dôvodom neplatnosti zmluvy nemôže preto byť ani neplnenie zmluvných povinností, vyplývajúcich zo samotnej posudzovanej zmluvy.

53. Žalovaná má však možnosť s manželom sa finančne vysporiadať pokiaľ boli finančné prostriedky, ktoré zaobstarala predmetnou pôžičkou, použité na spoločný majetok v rámci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

54. Pokiaľ ide o tvrdenie zo strany žalovanej, že pôžička bola poskytnutá v čase kedy už neexistovalo BSM manželov, súd toto považuje za irelevantné a navyše poukazuje na tú skutočnosť, že z Obchodného vestníka bolo zistené, že účinky vyhlásenia konkurzu na osobu F. V. - manžela žalovanej nastali až od 22.07.2013, teda až po uzatvorení zmluvy o pôžičke, pokiaľ ide o zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov k tomu došlo právoplatne až 27.11.2012, teda tiež až po uzatvorení zmluvy o pôžičke (30. 03. 2012)

55. Podľa § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka - Pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

56. Súdna prax judikovala, že v prípade uzavretia zmluvy o pôžičke nejde o vybavovanie záležitostí týkajúcich sa spoločných vecí, na jej platnosť preto nie je potrebný súhlas druhého manžela, a to ani vtedy, ak nepôjde o bežnú záležitosť. Uzavretím zmluvy o pôžičke iba jedným z manželov nevzniká spoločný záväzok manželov, ale iba individuálny záväzok toho manžela, ktorý zmluvu sám uzatvoril (Najvyšší súd ČR, sp. zn. 3 Cz 57/73, Najvyšší súd SR, sp. zn. 3 Cdo 143/2008).

57. Žalovaná sa usilovala oslabiť účinnosť dôkazov žalobcu rôznymi verziami a to tvrdením, že vrátila pôžičku (viď odpor), následne, že neprevzala ona finančnú hotovosť, tiež že išlo o pôžičku poskytnutú na základe zmluvy zo dňa 30.05.2012, potom že išlo o zastretý právny úkon, a mala to byť zmluva o pôžičke uzavretá medzi jej manželom a žalobcom a následne opäť podľa čestného prehlásenia D.. X.Š. mala byť pôžička vrátená cez jej manžela žalobcovi.

58. Tu súd poukazuje na to, že pri toľkých zmenách v skutkových tvrdeniach produkovaných zo strany žalovanej ich pravdivosť je značne nalomená.

59. Sporným v danej právnej veci urobila žalovaná uzatvorenie zmluvy o pôžičke, žalobca však preukázal uzatvorenie zmluvy o pôžičke na žalovanej bolo súdu preukázať, že došlo k vráteniu pôžičky. Žalovaná to okrem iného aj tvrdila, však súdu neposkytla žiadny iný dôkaz, ktorý by podporil toto jej tvrdenie. Žalobca naopak zotrval na svojom tvrdení, že nedošlo k vráteniu pôžičky. Žalovaná tým, že nedisponovala žiadnym dôkazom preukazujúcim vrátenie pôžičky sa dostala do dôkaznej núdze (neponúkla alebo nevedela ponúknuť súdu také hodnoverné dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti). Z týchto dôvodov súd po vykonaní hodnotenia dôkazov samostatne ako aj vo vzájomných súvislostiach rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

60. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

61. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

62. Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

63. Vzhľadom k tomu, že čas plnenia nároku žalobcu na vrátenie pôžičky nebol medzi účastníkmi dohodnutý a ani čas plnenia tohto typu nároku nie je zákonom stanovený a ani nebol určený v rozhodnutí, žalovaná bola v súlade s ust. § 563 Občianskeho zákonníka povinná plniť žalobcovi jeho peňažnú pohľadávku až deň nasledujúci po tom, ako ju žalobca o plnenie požiadal.

64. Z uvedeného dôvodu sa žalovaná dostala v zmysle ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka do omeškania a vzniklo právo podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka požadovať od žalovanej úroky z omeškania dňom 16. 10. 2012.

65. Pokiaľ ide o vykonanie dokazovania zvukovou nahrávkou (resp. jej prepisom) súd na predložený dôkaz neprihliadal, ani ho nevykonal nakoľko žalobca nesúhlasil s vykonaním tohto dokazovania a uviedol, že nemal o tom vedomosť, že je zo strany manžela žalovanej F. V..

66. Tu súd sa stotožnil s vyjadreným a aplikovateľným právnym záverom Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 9. decembra 2014, sp. zn. II.ÚS 1774/14 uverejnený na nalus.usoud.cz, v zmysle ktorého základným kritériom, ktorý má viesť k rozhodnutiu o použiteľnosti či nepoužiteľnosti záznamu rozhovoru zaznamenaného súkromnou osobou bez vedomia nahrávanej osoby ako dôkaz v príslušnom konaní, je pomerenie chránených práv a záujmov, ktoré sa v tejto súkromnej sfére stretávajú, a kde sa štát stáva arbitrom rozhodujúcim o tom, ktorý z týchto záujmov bude v danom konkrétnom strete prevažujúcim, pričom hodnotenie použiteľnosti či nepoužiteľnosti takto zadovážených informácií sa bude vykonávať podľa procesných noriem, ktoré však len vymedzujú pravidlá pre to, ako zistiť náležitým spôsobom skutkový stav a nájsť „materiálne“ právo, teda rozhodnúť o vlastnom predmete sporu. Stret záujmu na ochrane osobnosti toho, koho prejav je bez jeho súhlasu zaznamenávaný, so záujmom na ochrane toho, kto tento prejav zachytáva a neskôr použije, nemožno však riešiť vo všeobecnej rovine. Ústavný súd sa stavia proti nekalým praktikám vzájomného elektronického sledovania a skrytého nahrávania pri súkromných a profesionálnych rokovaníach, ktoré sú spravidla nielen v rozpore s právom, ale hodnotené po stránke sociálno-etickej rozširujú v spoločnosti atmosféru podozrievavosti, strachu, neistoty a nedôvery. Úplne odlišne je však treba posudzovať prípady, kedy je tajné vyhotovenie audiozáznamu rozhovoru súčasťou obrany obeti trestného činu proti páchatelovi alebo ak ide o spôsob dosiahnutia právnej ochrany pre výrazne slabšiu stranu významného občianskoprávneho a najmä pracovnoprávneho sporu. Zásah do práva na súkromie osoby, ktorej hovorený prejav je zaznamenávaný, je tu plne ospravedlňiteľný záujmom na ochrane slabšej strany právneho vzťahu, ktorej hrozí závažná ujma (vrátane napríklad straty zamestnania). Zadováženie jediného alebo kľúčového dôkazu tohto cestou je analogické ku konaniu za podmienok krajnej núdze či dovolenej svojpomoci.

67. Súd v tejto právnej veci mal z to, že na strane žalovanej nejde o slabšiu stranu, žalovaná je osobou, ktorá podnikala vedela sa zorientovať vo všetkých oblastiach života v minulosti a aj v súčasnosti, vedela riadne na pojednávaní reagovať, len zrejme v časti svojho života uprednostnila záujmy svojho manžela, pred svoje zrejme z dôvodu citovej náklonnosti. Žalovaná však bola subjektom pri uzatváraní individuálneho právneho úkonu, ktorý pravdepodobne v štádiu predzmluvných rokovaní za žalovanú zabezpečoval jej manžel, žalovaná však mala možnosť v poslednom štádiu zostať hoci len nečinná (nepodpísať príjmový pokladničný doklad, neprísť prevziať hotovosť do kancelárie žalobcu) a tak neprijat' návrh žalobcu na uzatvorenie zmluvy o pôžičke.

68. Podľa § 251 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523251'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

69. Podľa § 255 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523255'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Podľa § 255 ods. 2 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523255'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

71. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

72. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP, rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.